

PESEM.

Aljoša Tomažin.

In jaz vem: da so v meni zakladi
kakor zarje, ki še v nebu spe,
in kakor nerazcvetele pomladi,
ki naenkraf v polje završe —

In zarje se razlijejo ko vali,
da v zlatu ves večer stoji,
in jaz, ki bil ko čoln privezan sem k obali,
sem kralj, ki pojejo mu vse stvari.

NOVEMBRSKA.

Kancijan.

Naj bi v maju,
ali v zimi bilo:
v tistem kraju
bo pa cvelje vzknilo,
kamor naju
polože v gomilo.

SVATBA.

Gustav Strniša.

Zimski škrjančki — zvončki srebrni,
naju konjički vozijo črni.

Dalje skoz sneg do hišice bele,
tam že stojijo družice vesele —

Lipe ponosne, visoke ob cesti,
da se poklonijo mladi nevesti.

Bruno za hišo — vinski je sodec,
že na njem čaka črni kos — godec.

Zimski škrjančki — zvončki srebrni,
naju konjički vozijo črni.

Zvončki srebrni — dnevi radosti,
črni konjički — časi bridkosti.